

kan nu gaa ud i Landet sammen med sine Partifæller og sige: Se, hvilke smaa Procenter vi forlanger i Skat af Middelstanden og Smaafolk. Og naar de saa glemmer at fortælle, hvor meget mere disse Smaafolk vilde komme til at betale i indirekte Skat, hvis Partiet kunde gennemføre sine Ønsker — hvad jeg ikke haaber, de kan, og hvad jeg heller ikke tror efter den højtærede Finansministers Udtalelser —, ser det hele meget smukt ud. De Konservatives Skatte-reform gaar imidlertid ikke i nogen demokratisk Retning, gaar ikke ud paa at skaane de smaa Indtægter, men gaar tværtimod ud paa at lægge saa meget som muligt over paa de smaa Indtægter. Heldigvis har Partiet ikke Magt til at gennemføre sine Forslag.

Med Hensyn til Selskabsbeskatningen er vi Socialdemokrater ganske enige i det ønskelige i at gennemføre saadanne Bestemmelser, at Selskaberne kan konsolidere sig, og at der derved skabes Muligheder for deres Udvidelser, og vi vil med Fornøjelse være med hertil. Vi har netop foranlediget et Samraad med den højtærede Finansminister, der gik i den Retning, og Resultatet af dette Samraad og det Samarbejde, der derved skabtes, er et Par af de Ændringsforslag, der foreligger til Afstemning, og om hvilke Udvalget staar enigt. Men ellers er det for øvrigt meget vanskeligt, saa snart man kommer ind paa Selskabsbeskatningen, at træffe Bestemmelser, som ikke kan misbruges. Jeg har saaledes blandt andet af skattekyndige, der er inde i alle disse Forhold, faaet at vide, at det ikke er ualmindeligt, at velhavende Privatmænd, som har store Virksomheder, snart lader disse være Privatselskaber og snart lader dem være Aktieselskaber, alt efter som de kan slippe billigst fra Skatten. Vi Socialdemokrater i Udvalget har meget nøje overvejet disse Spørgsmaal, ja, har endogsaa udarbejdet nogle Ændringsforslag, der tog Sigte paa disse Forhold; men ved en grundig Overvejelse af Spørgsmaalet viste det sig, at det næsten var umuligt at naa det, vi tilsigtede, fordi Selskaberne næsten altid vil kunne komme udenom Beskatningen. Derfor har vi indskrænket os til at gaa sammen med de øvrige Partier om den foreslaaede Lempelse, hvorved det bliver muligt for Selskaberne at konsolidere sig og skaffe Beløb til Udvidelser.

Hvad Datterselskaber angaar, er jeg ikke klar over, at det stillede Ændringsforslag virkelig skulde kunne betyde noget videre. Jeg vil antage, at hvis Selskaberne skattemæssigt kan have Fordel af at lave

et Datterselskab, laver de det; hvis de ikke har nogen Fordel deraf, ved jeg ikke, hvorfor de skulde lave et Datterselskab. Naar der som Følge af Dannelsen af et Datterselskab vil fremkomme en Dobbeltbeskatning, kan jeg ikke se andet, end at saa maa Selskaberne altid kunne undlade at lave disse Datterselskaber.

Den højtærede Finansminister var inde paa, at de Satser, som vi har ønsket, og som væsentligt er de Satser, der gjaldt under Krigssituationen, er alt for høje. Han kunde naturligvis ikke have noget imod at faa disse Skalaer gennemført, for saa vidt de skaffede Penge i Kassen, men han var ængstelig for, at de paagældende Skatteydere med de meget store Indkomster eller Formuer, naar Skattebeløbene blev saa høje, som vi har foreslaaet, skulde unddrage sig Skatten ved at forlade dansk Jord og tage Ophold i Udlandet. Jeg synes nu, jeg har erfaret, at Folks Patriotisme i Regelen staar i et vist Forhold til deres Formue og Indkomst, saa alene den Omstændighed vil vel i nogen Maade holde dem fra at rejse. Men skulde deres patriotiske Følelser alligevel ikke helt holde Maal med Hensynet til Portemonnæen, kan vi jo altid gøre det om, naar vi har set, om den højtærede Finansminister eller jeg faar Ret. Jeg tror nu, jeg faar Ret, jeg tror, Statskassen vil faa større Indtægter gennem de Skalaer, som vi har foreslaaet. Jeg vil ogsaa gøre opmærksom paa, at et vist Indtægts- eller Formuebeløb under Krigen i Virkeligheden er en langt større Indtægt nu og i Fremtiden, og det gør, at disse Satser relativt er lavere, end de var den Gang. Jeg forstaar udmærket godt, at den højtærede Finansminister under Hensyn til den Støtte, han skal have af de Konservative, vanskeligt kan gaa saa vidt, som vi foreslaar, naar de Konservative stiller et Forslag som det, vi har set, de stiller. Men jeg vil fremdeles anbefale mine Meningsfæller og andre, der synes, at en Beskatning efter disse Skalaer er rigtig, til at stemme for vore Ændringsforslag.

Overfor den ærede Ordfører (J. Jensen-Klejs) vil jeg fremdeles fastholde, at der er ikke saa ringe Sandsynlighed for, at en Ændring af Skatteraadene i den Retning, Socialdemokraterne har foreslaaet, vilde give en bedre Ligning. Det ærede Medlem siger, at vi i Sogneraadene har baade de forskellige Erhverv og de forskellige Partier repræsenteret; hvis det altsaa kunde gøre det, skulde vi jo være godt kørende med Sogneraadene som Ligningskommissioner, og saa behøvede vi ikke at sørge for en tilsvarende Alsidighed i Skatteraadene.